

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 16. Alexander III. Romam redit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

S. Hildegardis miraculis quoque in-
claruit; quippe innumera patravit, at-
que auctor vitæ ex tot aliis speciatim
viginti commemorat. Obiit die Domi-
nica, decima septima Septembris, anno
millesimo centesimo septuagesimo octa-
vo, octoginta annos nata. Vitam ejus
scripsit Theodoricus Abbas Benedictinus,
annis circiter, postquam mortua fuerat,
triginta, ex cujusdam nomine Godefri-
di commentariis, quibus Revelationes
& miracula addidit. S. Hildegardis me-
moria Ecclesia in die obitus celebrat.

Sæcul. XII.
A. C. 1178.

lib. 3.

c. 27.

Præf.

Mart. Rom.
17. Sept.

§. XVI.

Alexander III. Romam redit.

Interea cum universus Romanæ Ecclesiæ
Clerus ac populus Fridericum Impe-
ratorem ad Alexandri Papæ pedes pro-
stratum vidissent, & Schismatis malum
esse extinctum, communi consilio omnes
jurarunt, se eum ad S. Petri Sedem re-
vocaturos, ut tandem tot malorum, ab-
sente

Act. Alex.
ad. Baron.
an. 1178. n. l.

Discipulos habuisse in Fleuri Historia legantur,
Richerius sine spiritu prophetico Fratres Ordinis
Prædicatorum & Minores in terra ambulantes
oculis suis conspiceret potuit. Ceterum utriusque
Ordinis Sacri, a tempore Institutionis suæ usque
in hanc diem de Re Catholica optime meriti,
maxima apud Fideles veneratio est.

Sæcul. XII.
A.C. 1178.

Sup. lib.
LXXI.
S. 17.

sente Summo Pastore, tam ad spiritua-
lem animarum salutem, quam ad Reipu-
blicæ tranquillitatem spectantium finis
esset. Ex præcipuis igitur civium Ro-
manorum septem cum literis Clerico-
rum, Senatus, Populique ad eum Ana-
gniam missis, suppliciter rogarunt, ut in
Urbem rediret. Verum Alexandro alta-
mente repositum manebat, quod, post-
quam se Romani ex Francia revocassent,
paulopost sibi injurias & contumelias in-
tulissent, ideoque Romam non prius re-
verti, quam sibi cives securitatem præ-
stitissent, statuit. Hoc consilio cum se-
ptem illis Romanorum Legatis Hubal-
dum Episcopum Ostiensem, Rainerium
Presbyterum Cardinalem SS. Joannis &
Pauli, & Joannem Cardinalem Diaconum
S. Angeli in Urbem misit, qui, postquam
diu deliberatum, effecerunt, ut sequen-
tia capitula statuerentur: Senatores cum
eligerentur, fidem & homagium Papæ
præstarent, Romani Ecclesiæ S. Petri ju-
ra Regalia, quæ occupaverant, restitu-
rent, pacem & securitatem Papæ, Car-
dinalibus, eorumque bonis, ac omnibus
ad Papam venientibus vel inde redeun-
tibus assererent.

Ubi de his convenit, adfuere cum
tribus Cardinalibus Senatores, qui Pon-
tificis pedes osculati publice jurarunt,
se memorata Capitula servaturos. Tunc
denique

denique Alexander Papa, omnibus ad
 reditum comparatis, in Festo S. Grego-
 rii, duodecima Martii, nempe hoc anno
 millesimo centesimo septuagesimo octa-
 vo, Dominica tertia Quadragesimæ, com-
 pleta Missa Tusculano excessit. Obvios
 venienti se intulerunt Clerici Romani
 cum Crucibus & vexillis, licet non ex-
 taret memoria, id honoris cuiquam Pon-
 tificum fuisse exhibitum. Senatores &
 Magistratus procedebant sonantibus tu-
 bis, Nobiles & Milites equis phaleratis
 vecti, populus ramos olivarum portans,
 cantans, & solitas laudes acclamans pe-
 dibus sequebatur, cujus tanta fuit mul-
 tudo, ut præ concursu illorum, qui pe-
 des Pontificis osculari gestiebant, equus
 progredi non posset, & Præsulis dexte-
 ra, qua benedictionem impertiebatur,
 oppido fatigaretur. Ita ad Basilicam
 Lateranensem deductus Alexander, po-
 pulo & Cardinalibus dimissis, in Pala-
 tium ascendit, & antequam pranderet
 in lectulo procubuit, ut fessos artus quie-
 te reficeret, namque etiam senili ætate
 gravabatur. Altera die Cardinales ad
 Consistorium convocavit, ac innumeras
 Clericorum Laicorumque catervas ad
 osculum pedis admisit. Inde ad statio-
 nes, ut in Quadragesima mos erat, pro-
 cessit, Dominica *Lætare* sequente, inter
 comitantibus populi preces ad S. Crucem
 se

Sæcul. XII.
 A.C. 1178.

Sæcul. XII. se contulit, & tandem in Festo Paschæ
A.C. 1178. Tiaram cum corona, quæ *Regnum* dici-
 tur, gestavit.

§. XVII.

Callistus Antipapa subjicitur.

Act. ead. ap.
Baron. an.
 1178. Sub finem anni superioris Antipapa
 Joannes *de Struma*, alio nomine Calli-
 stus, comperta Alexandri & Imperato-
 ris reconciliatione, Viterbio clam aufu-
 giens, ad montem Albanensem venit,
 sub tutela Joannis, Arcis illius Domini,
 futurus. Imperator vero, ne suspicandi
 esset locus, ipso conscio hæc fieri, pro
 more Imperii, Antipapæ & omnibus e-
 jus Fautoribus bellum indixit, nisi prom-
 tissime Alexandrum Papam reciperent.
Rom. Chron. Cum igitur post reditum suum Tuscu-
 lani ageret Papa, in Festo Decollationis
 S. Joannis, vigesima nona Augusti, anno
 millesimo centesimo septuagesimo octa-
 vo, Joannes *de Struma* ad ejus pedes
 cum quibusdam Clericis suis accessit, &
 in conspectu Cardinalium, aliorumque
 adstantium, peccatum suum publice
 confessus est, veniam rogavit, ac Schisma
 abominatus est. Quem Alexander Pa-
 pa, ut erat mitissimi ingenii, ne quidem
 objurgatum recipiens, *Ecclesia Romana*,
 inquit, *te resipiscentem filium suum læta*
amplectitur, & pro malis bona reddit.
 Nec factis Alexander acerbior quam ver-
 bis